

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
14 iunie st. v.
26 iunie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea:
Strada principală 375 a.

Nr. 24.

ANUL XXVIII.
1892.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe $\frac{1}{4}$ de an 5 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei.

Sărăcia, Fericirea și Munca.

Intro colibiură cu stof coperită,
Vieșuia odată niște bieți lemnari;
Mulțamiți în pace de a lor ursită,
Ei n'aveau nici gusturi, nici dorințe mari.
Isolați cu totul de lumea cea mare,
Muncind împreună, pânea își scoteau;
Nu doriau în viață alta desfătare,
Decât amiciă în care trăiau.
Intr'o ți de-odată négra Sărăcie,
Brasde de durere pe frunte purtând,
Vine fără veste, rânjind ca stafie,
Și în hohot mare lumea blăstēmând.
Atunci Fericirea din colibă sbóra,
Dar de-odată ese Munca 'n calea sa,
Și-o întrebă: «Unde alergi, sorioră?
De ce-î speriată fețișora ta?
— Cată să las, dragă, astă locuință:
Veni Sărăcia, și de ea fug eu.
Căci me 'nflorează trista ei ființă:
Când o vęd în sdrențe par că-mi vine reu.
— Vin' cu mine, soro! Munca atunci ți ce:
Brațul meu cel tare sper că va gonii
Aastă ticălosă iasmă rea de-aice
Și lemnarii noștri se vor fericii.»

Munca în colibă intră, și îndată
Sărăcia fuge dinții clăntănind;
Iară Fericirea bine-cuvântată
Își ia iarăș locul veselă domnind.

G. SION.

Fata cu inimă de gheață.

— Novelă. —
(Incheiere.)

Afacerile fure terminate și Radulescu se gândia plin
de fericire la călătoria sa către Dalmația, unde
Lilly cu tot dorul îl aștepta. Când mărse la ban-
cher să-și ieie adio, fața-i eră luminosă de bucuria
ce-î pumplea inima.

Numai Alma eră acasă. Bancherul eră dus în
afaceri și avea să sosescă mâne; dómna mărse la o
prietină bolnavă.

Alma, în a cărei inimă amorul se dezvoltase la
o pasiune violentă, îl primii cu ochi strălucitori, în cari
zăcea o lume de iubire.

Radulescu, acum pentru prima dată, se cugetă la
posibilitatea unui amor din partea Almei, dară, om fórte
modest, nu luă idea asta drept realitate. Vedeă fru-
museștea, bogăția și cultura ei, precum omagiurile țiil-
nice ce i se puneau la picioré și 'n viitor ș-o inchipuiă
ca pe o damă d'un rang fórte nalt, ca pe soțfa unui
aristocrat.

— Îmi pare sincer reu, domnișoră, că nu aflu pe
dómna și domnul Vernescu acasă. Măne, cu trenul de
diminătă, plec, ș-așă nu pot avé plăcerea, a-mi luă în
persónă dela ei adio. Voi a ve rugă, domnișoră — dară
pentru Dumneșeu, vi-i reu dóră? să nu chem came-
riera?

Alma, care devenise palidă ca mórtea, își rădēmă
capul de perinile sofei și suspină adânc. — Nu, nu,
lasă, îmi trece. — Când ai să te întorci la noi? —
întrebă c'o voce care, pe lângă tótă forțarea, vibră
ușor.

— Nu șcîu, șeu! Treburile-mi sînt aranjate și
acum — adause c'un zimbet plăcut — reintorcēndu-me
la R. voi a scăpă de libertatea-mi și a me căsătorii cu
o fetiță drăgălașă, pe care o — nu putū termină, căci
Alma sări iute 'n picioré și uitându-se sēlbatic la el,
esclamă:

— Asta nu se póte! nu! — amorul reținut până
acum cu tótă forța, erupse cu o putere ce spēriă pe
Sabin. — Nu! șcîi? — nu voesc eu! Apoi deodată mânia
se moiă într'un plâns sfășietor și cădēnd în genunchi,
șise:

— Ah, cât de tare te iubesc! Dta ești amorul meu
prim și jor pe Dumneșeu, și cel ultim!

Alma răpitóre, țină mândră a salónelor, ingenun-
chiă înainte a unui bărbat, carele iubiă pe alta — unde
eră inima de gheață?

— Pentru Dneșeu, domnișoră, ve rog, calmați-ve!
Nici inchipuire n'am avut despre sentimentele aste. O
ridică și o aședă într'un fauteuil, apoi șise trist:

— Regret adânc, că sînt predestinat a fi cauza
durerei dvóstre. Cunoscēnd amorul, veți înțelege c'a-
cela se nașce 'n inimă fără voia și calculul nostru;
inima și onórea me chemă la R. Ve doresc din tot
sufletul s'aflați în altul fericirea, care eu, durere! nu v'o
pot da și credeți-mi că pentru totdēuna ve voi păstră stima

și admirarea-mi supremă. Cu asta se plecă adânc și eși iute.

Dna Vernescu sosind acasă, găsi pe Alma întinsă pe covor, totă nferbintată; nu cunoșcea pe nime. Din delirile gróznice a fetei sale, află apoi și adevărul trist. Sermana mamă cum suferi! și bancherul bogat cât eră el acum de sărac, față de mórte, care nu se putea mitui nici c'un tesaur din lume!

Destinul inse a voit, ca Alma să trăească. Ea scăpă ca prin minune și recăpătându-și atâte puteri ca să o pótă transportá, fu dusă la B., un bun al bancherului, ce zăcea între munți romantici și păduri minunate. Sănetatea veniá mereu, dară starea ei spirituală eră cu atâta mai ingrigitóre. Nimic n'o interesá; nici frumșetea locului, nici ómenii, nici distracțiunea séu óreșcare muncă; ședea ore 'ntregi cu ochii perduți in aer și când i grăiau, se uitá suprinsă, ca și trezitá dintr'un vis profund.

— Almă dragă! — dișe mamă-sa într'o duminică — timpul e de tot frumos, nu voești să mergem la biserică?

— Bine, să mergem! — respunse scurt și indiferent.

Biserica nu-i făcú nici o impresiune; inima-i eră deșertá și fericirea rugăciunii nu-i eră datá.

«Renunță la tine însu-ți, ie-ți crucea ta și-mi urmărește!» — când vocea sonorá a preotului roști cuvintele aste, ca inițiativá la vorbirea sa, Alma se cutremurá și lacrămile-i curgeau pe față-i frumósă, acum atát de palidă. Ascultá cu atențiune cuvintele preotului, se rugá ferbinte și când părăsi biserica, eră ca reinvitatá. Plângend s'aruncá 'n brațele mamei sale și esclamá:

— Ah mamă! și eu voi să iau crucea mea! Să trăesc pentru alții, să-i consolez, să-i ajutor! Ah, cât de egoistá am fost in durerea mea!

*

— Alma încântátóre s'a întors dela țerá! Femeia asta te 'nebușce cu deseversire! Acú e și încă mai frumósă!

— Da, din fetița tinerá s'a desvoltat o femeie admirabilá! — frumósă și maestósă ca o feteiță!

— Dară șcie naiba, ce caprițuri i-au venit acolo între munți și codri: se dișe, că nu va umblá de fel in lume. Ca și cum ar fi in doliu!

— Cine șcie, óre nu e inima? — ghița se topește decá o ajunge sórele!

— Lasá, nu ironisá! — știu că nu ți-ar păre reu, de ai fi tu sórele!

Discursul acesta se petrecú între contele D. și baronul N., pe cari mai îi întâlnirám la serata lui Vernescu.

Intr'adevăr, Alma nu umblá 'n așa dișa lume mare. Părinții o scusau cu sănetatea-i debilă. Adevărul eră, că ómenii o făceau nervósă, indispusá; serbătoririle, sgomotul lumesc îi erau odioșe și numai in binefaceri își aflá plăcerea. Unde apărea ea, dispărea miseria, păcatul și durerea. O binecuvéntau și-i sărutau vesmintele ca la un sfânt.

Așá trecură trei ani, când într'o érnă bancherului i se ivise o bólă de gât și fu trimis de medici in aerul vecinic dulce al Nizzei, unde și familia îl insoțise.

Alma se simțiá fórte fericitá. Ea singurá nu șciea óre ce i-a furat tesaurul acesta de mult pierdut in inimă — óre albastrul adânc al cerului etern senin, sóptele mării, care seméná cu niște ochi adorați din trecut, séu parfumul florilor, cari aici, in paradisul acesta terestru, nu șcieau de érnă, frig și 'nghet.

— Am venit la dta, Alma, ángerul celor cari sufer și ți-am mai adus încă pe cineva: iată pe Lilly! — Noi améndoii súntem orfani: ea ș-a perdut mama și eu soța! — ah, tot ce am avut scump in lume!

Și Alma, care ședea pe veranda lor încântátóre, ascunsá între lauri, trandafiri și camelii — ascultá și-i párea tot un vis, atát de dureros ș-atát de plăcut! El apăru! Veni la ea, cum merge peregrinul evlavios la sfânta iconă, să afle pace pentru sufletul seu chinuit. Se uitá la fetița blondină, drágálașă, care avea ochii lui! — un moment îi veni ceva ca urá, mániá 'n inimă, dară simțul nobil al inimei ei generóse, amorul, carele și ađi eră cel din trecut, ba chiar mai pur, mai sublim, mai ceresc — invinse. Cu blándetá nespúsă se plecá la fetița, o luá in brațe și sărutându-i fruntea senină, o întrebá: — Așá e, Lilly mé va iubi?

— O da! Tu ești așa de bună și frumósă ca mama. Șci tu, pe mama au dus-o ángerii 'n cer și tata dișe, fiind că am fost bună, am să capét o altá mamă — așa e, asta ești tu?

— Da, da, copila mea! — și Alma sărutá fetița și plángea.

Apoi intinse mána lui Sabin, care după durerea lui crâncenă, acum pentru prima datá avú fericirea de a puté lacrámá și-i dișe c'un ton dulce serios: — Tótá viéta-mi aparține dtale și sper, că voi reuși a-ți vindecá rana adâncá a inimei!

In parcul castelului din B. — bunul amintit al lui Vernescu — sub un platan bértrán, tufos, dejuná o páreche tinerá, fericitá. Bárbatul robust, care sărutá cu foc buzele de trandafir a nevetei de lângá el, erá Sabin și nevéta, care se uitá la el c'un zimbet ceresc, erá Alma.

— Dragá, scumpá tu, cât súntem de fericiti! — ah, asta numai inimei tale, amorului teu admirabil o pot mulțám! Tu nu ți-ai perdut paciența față de mine, când eu cu o durere nebuună in inimă te-am luat de soție, se fii mamá la copila mea, și să me mántuești de desperare, ce erá să me arunce 'n brațele morții și când la amorul și mángăerea ta numai cu tristetá ți-am putut respunde! Bunátatea și indulgința ta mi-au alungat demonii din sin și mi-au dat indemn de a trăi și a me bucurá de un amor nou, ce-mi umple inima pentru tine, tu, tesaur scump pe pámént!

VOLUMNIA BELLE.

Dorul.

Șu știu cum vine dorul, eu știu ce-i a-l simți:
Ai vré să stringi in brațe ce nu-i, ce n'a vini;
Durerea te cuprinde, nu poți să-ți afli loc,
Nu veđi, n'auđi nimica, te náduși, arđi in foc.

Ai vré să-ți sfășii pieptul durerea să-ți alini,
Să ingenunchi la ceruri, să te rogi la streini
De tine să se 'ndure, să-ți dee ce iubești,
Să stringi, s'ascunđi in brațe, să nu mai prăpádești.

ELENA VORONCA.

Un om de litere regretá in totdeuna, că ceea ce a voit să scrie n'a putut să pue pe hártie.

*

Un avar nu e bun cátrá nimeni, este inse crud cátrá sine însuș.

MARTIRĂ!

— Dramă în 5 acte, de Adolphe d'Ennery și Edmond Tarbe. —

(Urmare.)

Scena VII.

Aceiași, Roger.

Roger. (Vedând pe Pauleta și Laurence.) Ah! (*Forțe emoționat.*) Impreună! — Dta, dnă, în casa acésta?...

Laurence. Dta ai putut să-mi închiși casa dtale, dle; dar nu ai dreptul de a me oprî să intru în ceea a tatălui meu!

Roger. (Lui Drack.) Te-aș rugă, dle, să ai bună-tatea de a conduce pe fîca mea la dna de la Marche; voi venî și eu peste câteva minute. Am ceva de vorbit cu dna.

Pauleta. (Esitând și privind pe mă-sa.) Mamă!

Laurence. Du-te, copila mea, du-te; ascultă pe tatăl teu!... El e stăpân! (*Cu amărăciune.*) Și a dovedit-o indestul! (*Reținînd-o de mînd.*) Îmi este cel puțin îngăduit de a o îmbrățișă!

Pauleta. (Aruncându-se în gātu-i.) Oh mamă!

Drack. Vino dră, vino! (*O ia; privind pe Roger, se adresază Laurencei.*) Bine voiți dnă, a primî asigurarea adâncei mele simpatii, respectului, stimei mele... (*Lute.*) Dle conte, am deosebita onóre de a ve salută! (*Ese cu Pauleta.*)

Scena VIII.

Laurence, Roger.

Roger. (Aparte.) Ea!... pentru întéia dată me găsesc față cu dînsa dela fatala séră ce a sdrobotit intréga-mi viétă! (*Vedând pe Laurence ce vrea să éasă.*) Ce faci dta?

Laurence. O veđi... plec!

Roger. Remăi.

Laurence. Divorțul a deschis o prepastie între noi... Vederea mea e fără indoiélă o batjocoră pentru dta, precum ș-a dtale pentru mine e o încercare ce covârșește puterile mele... Lasă-me să plec!

Roger. Remăi, cel puțin o clipă. De óre ce întem- plarea face să ne întîlnim acuma, trebuie să ne folosim spre a hotărî asupra unei chestiuni grele...

Laurence. Vorbește.

Roger. E vorba... de fîca mea.

Laurence. De fîica noastră, dle!

Roger. Fie și de fîca noastră!... Hotărîrea ce a pronunțat o despărțenie veșnică între noi, a dispus în același timp ca numai eu singur să am paza Pauletei...

Laurence. Vrei să me oprești de a o mai revedé?

Roger. Da, și asta în interesul viitorului ș-al onórei sale! Trebuie ca bărbatul tradat să nu regăséscă pe fîgura fîcei lui nici urmele sărutărilor unei soții vino-vate.

Laurence. Astfel dar, nu mai e nimic comun între noi, — nici chiar dragostea copilului nostru!

Roger. Nu, nici chiar acésta.

Laurence. Dta îmi vorbești astfel? — Dar ce fel de om te-ai făcut?

Roger. M'am făcut... aceea ce dta m'ai făcut!

Laurence. Ah! — nu m'ai iubit nici odată!

Roger. Indrăsnești să mai ȳci că nu te-am iubit!... când dragostea și respectul ce aveam pentru dta, res-

pingea departe de inima mea tóte ispitele. Da, am învins totul, am supus totul voinței și credinței mele, pe când dta me tradai în chipul cel mai laș... fără să te gândești ce mórte crudă puteai să-mi dai...

Laurence. O mórte?... Dar totuș te-ai mîngăiat fórté degrabă!

Roger. M'am insurat în cea mai mare grabă cu o alta, — dar am făcut-o asta mai mult... dintr'o poftă de resbunare și de despreț a durerii mele...

Laurence. Dta iubiai pe acea femeie încă de multă vreme...

Roger. (Cu emoție.) Se póte să fie și așa. Dar mi-am înteles prea mult greșéla, în suferința îngrozitoare ce am simțit-o pentru dta, în sbuciumarea delirului în care căt pe ce mintea-mi eră să se sdruccine cu totul!

Laurence. (Cu bucurie conținută.) Adevérat să fie, că ai suferit așa de mult?

Roger. (Mai emoționat.) Cređi dta, că eu fără dureri și fără de lacrimi am putut să smulg din inima mea rădăcinile unui amor ce a crescut în libertate acoloa în timp de 18 ani?

Laurence. Adevérat să fie, că ai plâns așa de mult?

Roger. Privește-mi fața, ochii mei stînși, péro-mi ce albește înainte de vreme, — și nu me mai întrebă déc'am suferit!

Laurence. (Sbuciumată.) Și acum în locul acelei iubiri?

Roger. (Cu desperare și aprópe plângénd.) În locul acelei iubiri? — am numai ură în inima mea! Da, te urésc cu tótă puterea iubirei mele sfâșiate, amintirilor mele batjocorite, a tuturor speranțelor mele sdrobite, — urésc! Me auđi? te urésc!

Laurence. (Sbucind.) Me uréști! me uréști! Ah! mai repetă încă aceste cuvinte ce resună în sufletul meu, ca cele mai dulci cuvinte de amor! Me temeam numai de nepăsarea ta — și credem c'o să mor... Dar acum pot trăf... furia și amenințările tale au reinviat curagiul meu... Decî, décă tu me uréști așa demult, e din pricina numai că tot me iubești încă...

Roger. Eu? aș fi prea mișel!

Laurence. Da, tu me iubești! tu tot me mai iubești! De acum fă ce ȳ-a plăcé! Tot ce-mi va venî din partea ta, îmi va páré dulce și bun... chiar furiile tale! chiar lovirile cele mai crude!...

Roger. (Perdut.) Tacî! tacî!

Laurence. Smulge-ȳi pe fîca ta din brațele mele... păstré-o pentru tine singur numai... Me vei vedé inse pe mine, când ochii tei vor privî asupra feței sale, — sărutările mele le vei găsi tu în ori ce sărutare a ei...

Roger. Tacî!

Laurence. Dar indrăsnește tu să spui, că nu me mai iubești!

Roger. Ei bine, da, cu tótă tradarea ta, chiar în potriva voinței mele, în potriva onórei mele ce se revoltă, — nenorocit și mișel ce sînt!... tot te iubesc! — tot te iubesc!... (*Pică într'un hotel.*)

Laurence. Ah! acum pot să plec d'aici! Duc cu mine secretul inimei tale, ca o comóră sfântă! De sîntem noi, în lumea acésta, despărțiți pentru totdeuna, — pentru totdeuna sufletele noastre vor remané unite! — Adfo Roger! — Tu me iubești — și eu te ador!

(*Ese prin fund.*)

Actul V.

Acelaş decor ca la actul al treilea.

Scena I.

Gorgona, Palmieri, Maltar.

Palmieri. Ei bine, prevederile mele s'au indeplinit; ruina şi fuga bancherului, ce avea la densusul tótă averea lui Roger, l'a hotărît pe acesta să me primescă de ginere. Şi m'am purtat astfel, că Pauleta n'a putut să respingă astă căsătorie, încât chiar in astă séră vom iscăli contractul nostru.

Gorgona. Nu înţeleg ce încăpăţinare ai de a luă de nevastă pe o fiinţă ce nu ne pôte suferi!

Palmieri. Eheil ea nu-i decât un copil, pe care voi şci să mi-l supun după plac, de voe séu de nevoe...

Gorgona. Cunoşci reu inima femeilor! unde dragostea nu pôte face nimic, sila este încă şi mai nepu-tinciosă.

Palmieri. Vom vedé!... de altmintrelea, bărbatul teu me slugeşce fôrte bine.

Gorgona. Nu te rădémá nici pe densusul mai mult decât trebue...

Palmieri. Şi pentru ce?

Gorgona. De câteva zile Roger s'a schimbat mult. Simt că puterea ce o aveam asupra-i, îmi alunecă din mâni... In sfêrşit, prevéd in giurul nostru... ca un fel de nenorocire ce ne ameninţă...

Palmieri. Rspund eu de viitorul cel mai frumosi

Maltar. (Intrând.) Dra Pauleta ve cere, dle, un moment de întrevorbire.

Palmieri. Spune-i trei de Moray, că sânt la ordi-nele sale. *(Maltar ese.)*

Gorgona. Ce vré ea cu tine?

• *Palmieri.* Nu şciu. Dar ori şi ce mi-ar dice ea, n'ar puté întârziá căsătoria nóstră. Iat-o. *(Incet.)* Lasă-nel! *(Gorgona schimbă cu Pauleta un salut rece şi ese.)*

Scena II.

Palmieri, Pauleta.

Palmieri. Doriţi a-mi vorbí, dră?

Pauleta. Dle Palmieri, — in diua in care am re-vedút pe mama, pentru întéia, — şi pôte chiar pentru cea din urmă dată, — tata mi-a făcut cunoscut inten-ţiunile dtale in privinţa mea, şi, in faţa dtale, el a adă-ugit că me lasă cu totul liberă de a dispune de mine ênsami... Ve amintiţi de acésta, dle?

Palmieri. Da, îmi amintesc.

Pauleta. Dar, acea libertate ce el mi-a lăsat, dta mi-ai răpit-o curênd, — spunêndu-mi despre ruina dlui de Moray, şi urmăririle ce se pregătesc in contra-i. Mi-ai dat a înţelege că dela mine, dela consimţimentul meu de a te luă de soţ, atêrná onórea séu ruşinea sa, ceea ce vra să dică: vieţa séu mórtea sa; eu am de-clarat atunci, că din bună voia mea consimt a-ţi fi so-ţfe. A venit acum momentul de a-mi ţiné cuvêntul ce am dat.

Palmieri. Eu, dră, nu mai puţin am indeplinit cu-ventul ce v'am dat... Am depus suma trebuitóre in mânile notarului familiei dvóstre, şi salvarea tatălui dtale va fi asigurată astfel, chiar in ora in care se va bine-cuvêntá unirea nóstră.

Pauleta. Astfel vom fi achitaţi unul faţă cu altul; dar, îmi mai remâne de indeplinit o datorie de loiali-

tate; îmi remâne a-ţi spune că între dta şi mine se vor aflá totdêuna doue obstacole neinvinse...

Palmieri. Doue obstacole?

Pauleta. Vorbesc de doue persóne: una ce ocupá aici locul mamei mele, şi pe care o uresc; altul... e logodnicul ce-mi alesesem, şi pe care inzădar te vei încercá să-l inlocueşti in inima mea...

Palmieri. Iubeşti?

Pauleta. Da, iubesc; — şi in acéstă iubire, puse-sem tóte bucuriile mele, tóte speranţele vieţii mele...

Palmieri. Vis de fetişóră ce se va imprăşciá in curênd!...

Pauleta. Cređi?... *(Cu amar.)* Aidel! — alt nimic nu mai am a-ţi spune, dle, têrgul nostru s'a incheiat! Dta vei salvá pe tatăl meu, şi eu voi fi a dtale... pen-tru tot timpul cât voi trăi!...

Palmieri. Şi eu, fără a mai sta la indoieală, voi plăti acéstă fericire cu intréga mea avere. *(Îi sărută mâna şi ese.)*

Scena III.

Pauleta, singură.

Mi-a rostit hotărîrea!... Nu-mi mai remâne decât a trimete mamei mele un ultim adfo. *(Scrie.)* Voi ca ea să şcie, că gândirea mea n'a părăsit-o nici o clipă... Că după celebrarea cununiei sufletu-mi va sbură spre dênşa, spre a-i duce cel din urmă sărut al meu! — Fac ca tine mamă: me jertfesc pentru acel cel slăvim atât de mult, una ca şi alta!... Ah! mult îmi plăcea vieţa! dar totuş... Să fiu inse a acestui om? Nu! nu pot!... nu pot!... *(Plânge.)*

Scena IV.

Pauleta, Maltar, Drack.

Maltar. Dră!

Pauleta. Ei? ce vra?

Maltar. Dl Drack a sosit...

Pauleta. Dl Drack! ăi-i să intre! *(Pecetlueşce scri-sórea.)*

Maltar. Vino, dle!

Drack. (Intrând.) Veđi, domnişóră, că am alergat cât se pôte de iute la chemarea-ţi; eri încă me aflam la Londra, unde me dusesem să respir pícla natală... ceea ce nu mi se întêmplase de vr'o câţiva ani... Mi-a dat gutunar straşnic pícla natală!... Scurt: poştă îmi aduce un cuvênt dela dta: unul singur »Vino!« M'am gândit: când cineva scrie aşá de puţin, — asta vra să dică, că trebue să aibă fôrte multe lucruri de spus... şi, precum chiar astăđi trebue să espeduesc in Italia nişte docu-mente ale consulatului meu, am plecat fără a perde măcar un minut — şi iată-me gata a te ascultá... După care lucru, nu me voi mai ocupá decât...

Pauleta. (Suridênd trist.) Dacă de dta ênsuţi! To-tuş nu vei refusá de a te mai ocupá puţin şi de mine?

Drack. De dta... Numai decât... şi ori cât vei pofti... Ian să vedem, — despre ce e vorba?

Pauleta. Dle Drack, — me mărit.

Drack. Ei? cum?... dta! dta!... Ei bine, — dar sêrmanul domn Gaston, care te aşteptá colo departe?

Pauleta. Pentru el te-am rugat să vii. Pentru el doresc ca dta să-mi fi martor...

Drack. Martor... eu?

(Va urmă.)

P e g â n d u r i .

Aforisme din igiena alimentară.

(După Degoix, Hygiène de la table, 1892 Paris.)

IV.

Berea conține două elemente principale: orzul și hemeiul, cel dintâiu în mari cantități, iar cel din urmă câte 2 kilograme la sută de litri de bere. Berea s'a lăudat peste meritele ei, și s'a criticat prea esagerându-se inconvenienteles ei. Trebuie să fim recunoscători pentru câteva bock-uri, mai cu seamă în căldurile mari ale verii.

Vinul de mere și pere este o beură foarte improșpătătoare și nutritivă, foarte recomandabilă mai cu seamă celor espuși la inflamațiuni de stomac. Vera mai cu seamă putem bé asemenea must prea bine fără inconveniente.

Caféna cu lapte și ciocolată. Ce a făcut ore caféna cu lapte doctorilor acelora, cari o ponegesc atât de reu? Acastă beură inofensivă și inocentă se consumă enorm de mult în Franța. Pecat că adeseori caféna nu este ce trebuie să fie, nici laptele nu e lapte curat. — Prețul ciocolatei este relativ urcat, altminterlea consumațiunea ei este de recomandat, având calități nutritive foarte precioase. Din nefericire nimic nu este mai ușor de imitat (falsificat) decât ciocolată, și anume din ori ce fel de făină și alte adașuri.

Ceaiul ce-l bem, să nu credeți că e veritabil. Bévor ore Chinezii numai de cel veritabil? Gurele rele spun chiar că Chinezii cu ura lor ce o au pentru noi, nu ne trimit ceaiul lor, până nu-l desvirginéză intâiu de 2—3 ori. Așá și bucătăresele de prin Paris îi iau ceaiului primul uncrop, care este mai succulent și nutritor, pentru ca să-l dea favoriților lor și fertura a dóua o dá stăpânilor sei. Jockey-i, ca să nu fie prea grași, mânăncă carne prăjită, pâne prăjită și ceai în belșug. Anglia și Rusia consumă cel mai mult ceai. Ceaiul se absorbé ușor, se digeréză bine, și are un efect special asupra nervilor, de aceea să nu abusăm de el. Pentru persoanele limfatice, cari au câte odată trebuință de o «lovitură de biciu», ceaiul nu e bun.

Caféna neárá escită sensibilitatea și memoria, deci predispuie la lucrări intelectuale și favorisézá digestiunea, pe cât timp se ia cu prudentă. Mai servește și în contra oboșelei, susținând forțele omului espus la lucrări grele séu marșuri mari, permitiénd de a reduce pe câțva timp cantitatea bucatelor de hránire la a 25—30-a parte.

Caféna neárá luată pe inimă gólă timp mai îndelungat, nu va întârziá a-ș arată efectele sale defavorabile stomacului, pe care-l stimuléză inzádar; de aci se nasc apoi multe gastralgii. Acastă ocară se potrivește și pentru tóte celelalte stimulante, ca: absintul, vermulul, biterul, vinul de quinquina etc. Așá dară caféna prea multă e stricáciosă și prea puțină e inutilă. La gastralgie să se ieie numai după mész.

Absintul este una din cele mai nesánetóse beuturi; produce dispepsie, gastritá, delir cronic la cei ce abuzéză de el; iar cei ce sânt deprinși a-l bea, cu greu se mãi desvetză de el.

Alcoolicele ca: cognacul, rumul sânt fabricate până și cu tálpi de incálțăminte, și conțin oleuri destul de stricácioase séu esențe prea destructive, făcându-se din lemn, cartofi, din tot soiul de fructe cunoscute, fiind aceste chiar și în descompunere, din sfecle, gráne etc. combinându-se și cu ore care cantitate de petrol. Aceste cognacuri și rachiuri pórtă diferite numiri după țerile

unde se fabrică. Se diçe, că în Germania mor peste 40,000 de alcoolici pe an, iar în Franța alcoolicele pus-tiesc în mod deplorabil.

Faimósa chartreuse, beută și de cocóne, nu face altă, decât atacă în mod deosebit sistemul nervos. În țuca națională a Rușilor, numită «Kvass», licorul fermentat are orzul ca element principal. Victimele sale, mai cu seamă în clasa de jos, nici nu se pot calculá. Ori ce soi de alcoolice sânt de proscris cu vehementă, séu decă omul e fórte bogat, póte să bé și alcoolice mai puțin inspăimântátore (nefalsificate).

Nutritrea în dispepsie. Dispepsia este, în general, rezultatul tuturor bólelor de stomac, și ușor ne putem înșelá în complexitatea curiósă a acestei bóle. Un semn caracteristic al bólei este dilatațiunea de stomac. În primul loc s'au oprit dispepticilor feculentele, sosurile, alimentele licuide și lucșurile crude.

Cárnurile fripte la grátar și vin cu apă le convine și apa de Vichy e bună după mész. Antisepticele, între care și naftolul, sânt la modă ađi în contra bólelor de stomac, apoi și bicarbonatul de sodá. Nu e bună caféna, nici alcoolicele. În general trebuie să se dea alimente ușor de digerat, lapte, oue și carne prăjită, permitem apoi și legumi verđi ferte, la început în mică cantitate.

Câte odată vinul roșu e mai bun decât cel alb, și și acela cu ore care apă minerală; altminterlea berea, berea neárá, mai cu seamă adevérata bere de malt, va fi singurá tolerată.

Alimentațiunea la diabet este: a se ferí cât mai mult de zahar și de miere, de legumi zaharóse, confiserii, de lapte, licueruri și tot ce e dulce. Tóte acestea pentru a alungá zaharul din sânge. Se va ferí bolnavul și de feculente. Va mánca carne și pește, oue, brândă, unt, oleiuri asociate numai cu puțin mieđ de pâne, câte odată sáláturi, iar lapte numai spre a alterná bucatele de care s'a îngrețóșat, legumi verđi, fasole verde, sparanghel etc., mai de parte! șuncă, ficat gras, limbă afumată, carne de rímător tocată, haringi marinați, sardine, raci, vênat și paseri. Ca medicament e bun Edulcorul séu saccharina purificată.

DR. G. CRAINICEAN.

Proverbe.

Limba boului e mare, dar nu póte să vorbésză. (Román.)

*

Planurile indrásnețe sânt la început seducétore; puse în practicá, de cele mai multe ori sânt periculóse. (Danez.)

*

Ca fată trandafir, — ca nevésză ghimpe. (Románesc.)

*

Rugina nu róde lemnul. (Francez.)

*

Câte bordeie, atátea obicei. (Románesc.)

*

Să umbli cu miere și să nu te lingi pe degete, nu se póte. (Evreesc.)

*

Trecerea vremii vindecă tóte ránile. (Rusc.)

*

Mai bine să fii decât să pari.

*

Resboiul distruge ceea ce edificá pacea. (Danez.)

SALON.

Pe gânduri.

— La ilustrațiunea din nr. acesta. —

Leonora încă nu și-a terminat frumoasă-i broderie la care lucrează de atâta timp. Pricina e că a greșit-o de atâtea ori. Modelul ce copiază pe canava reprezintă un frumos cavaler din evul mediu, care gata a plecă la resbel, primește cel din urmă salut al frumoșei sale amante. Modelul e un cap d'operă. Atât desenul cât și coloritul sânt admirabile, așa că privitorul pare fermecat la prima vedere a tabloului și ar voi să sôrbă zimbetul frumos al drăgălașei castelane. Acesta este cauza de tot greșește Leonora mereu broderia la care lucrează de atâta timp. Tot privind la scena aceea de despărțire, mintea i se duce la timpii trecuți când s'au petrecut asemenea lucruri, cavalerul pare viu inaintea ei și par că așteptă să-l audă vorbind.

Buna ei mamă inse nu pôte pricepe pentru ce a întârziat așa mult cu broderia. Îi fusese lene? Uitase arta broderiei? Care eră pricina? De aceea cu tot dinadinsul s'a aședat într'o ți lângă Leonora ca s'o observe cum lucrează.

Să le fi văduț cineva p'amëndoue, nu i-ar fi trebuit un tablou mai fermecător. Copilă frumoasă cu păr bălan și lung lângă bătrâna frumoasă cu păr alb ca zăpada. Zimbetele lor semănau și păreau că se imbină.

Leonora începù lucrul cu hotărîre, sub privirile mamei sale care după câțva timp începù să citescă un roman de Voltaire. Copila cădu pe gânduri. Dar tot brodă, brodă mereu. Mânile i se mișcau cu multa agilitate.

Péna dela pălăria cavalerului o brodă cu mătase roșie ca focul, iar barba lui frumoasă și mustățile-i cu mătase neagră. Dcă ar fi fost brună, ar fi pus in loc de mătase neagră câteva fire din părul ei. Castelana eră blondă. Avea ochii ca miozotitul; îi făcu cu mătase albastră ca cerul, iar buzele cu fire trandafirii. Ar fi dorit niște rađe de lună ca să-i brodeze cu ele figura palidă a Castelanei. Când îi făcu părul, nu mai întrebunță mătase, ci câteva fire galbene din părul seu. Ce bine nimerisel! Pe spate îi lăsă o coddă impletită cum obișnuia să pörte Margareta lui Faust. Pieptul il făcu de minune. Fu un moment in care se întrebă dcă sub acel piept bate vre-o inimă. Ideea fu förte naivă. Dar ce voiți dela o copilă de șaptespredece ani?

Dela Castelana trecù iar la cavaler. Îi brodă spada cu fire arginții, tot asemenea și frumoșii sei pinteni. Par că zăriă pe buzele lui urmele sărutului ce primise dela castelană; ar fi voit să-i atingă buzele cu gura. Ar fi văduț-o inse mama sa!... «Dar ori cum, trebuie s'o fi sărutat!» își dices ea in gând. Incepù să brodeze pieptul cavalerului și de multe ori i se părea că face reu că-l întepă cu acul. Ilusia eră așa de mare la ea, încât degetele i se sfiau când atingea in model sinul frumos al resboinicului.

Tot cosënd astfel, cădu cu totul pe gânduri. Mama sa eră cufundată in cetire. Faptele lui Zadig o impresionase förte mult. N'ar fi lăpădat pentru totă lumea cartea lui Voltaire din mână. Prin mintea Leonorii trecù mai întei cortegiul viselor din copilărie. Își aduse aminte de tôte prietenile ei dela pension și de tôte poveștile

fantastice ce-și spusera una alteia in lungile nopți de érnă, in dormitor.

Își aduse aminte de toți Feții frumoși ce fiecare fată își plăsmuia in imaginație, cum înțelegeau ele amorul in vârsta aceea și alte multe. Gândurile-i trecură apoi la balurile in care danțase mult, unde fusese regină prin dreptul de frumusețe. Tôte zimbetele lingușitoare ale tinerilor dăntui'ori îi apăreau inainte ca într'un mănuchiul fantastic. Și fără voe zimbă și ea. Dcă ar fi zărit-o mama ei!... Apoi începura a-i defilă prin minte tôte poveștile ce le audise până atunci: basmele spuse séra de guvernantă, istoriöarele audite, nuvelile fantastice citite. Dar mânile-i nu i se opriau de loc. Avea douedeci de ace cu douedeci de fire de mătase séu de lână subțire, de felurite fețe pregătite mai dinainte și cu cea mai mare iuțelă alegea firele ce-i trebuia. Ar fi voit să se întepe la un deget spre a pune picătura de sânge pe obraji și pe buzele cavalerului. «Dar n'ar fi ținut mult!» Eră inse o idee a ei.

Incepù a brodă frumoasă mantă cenușie a tinerului resboinic. Aici îi trebuiau numai fire cenușii de mătase și in câte un loc și albe. — Îi venia să cêră mamei sale câteva fire de păr spre a face părțile albe ale hainei. «Dar, ce idee!... Ce ar dices mama!... M'ar face de sigur nebună!...» își dices ea in gând. «Dar aș ride apoi și i-aș spune că am glumit», gândi ea mai departe.

Ajuse la calul cavalerului, cal vënet. «Dcă dl O... bătrânul curtisan ar veni acum aici, l'aș rugă să-mi imprumute o șuviță din părul seu cărunt spre a brodă cu el coddă calului!... Ah! dar mi-am uitat că e chel și că d'abiă pentru dënsul mai are câteva șuvițe de păr!... Atunci, ce bine ar fi dcă ar pică acum aici dl Z... i-aș cere lui o șuviță de păr care cam bate in castaniu. Aș brodă cu el coddă calului!... Ah! dar mi-am uitat că-ș văpșește părul și după câteva zile eșind văpșeua, bietul cal ar rămâne cu coddă albă ca zăpada!...» Cugetând astfel o umflă risul. Mama ei ridică o genă, dar nu dete multă atențiune. Se află la un capitol förte interesant din Zadig.

Cavalerul eră apröpe gata. Dar mai avea încă mult. Incepù să brodeze câmpia verde ce se desfășură lungă in depărtare in fața castelului. «Pe acolo trebuia să plece cavalerul. El se ducea să se resboască cu vrăjmașii patriei. Cine șcie dcă se mai intorcea séu nu inapoi! Pöte o suliță eră să-l străpungă in piept și un ghiulea să-l omöre in vârsta cea mai frumoasă! și tinera lui castelană va rămâne veduvă!... Așa de tineră! așa de frumoasă!... Cât de nenorocită eră!...»

Tot gândind astfel, Lenora privi cu atențiune pe cavaler. Îl brodase așa de bine. Par că eră viu. Par că sta să dea pinteni calului și să sböre la luptă. Ar fi voit să-l îmbrățișeze. Un cavaler așa de frumos, așa de viteț merită acesta. Intr'un moment de estas și când ilusiunea se formase pe deplin in mintea fetei, ea, fără voia ei, privind lung la cavaler, strigă de odată:

— Salutare cavaler!

Mama ei tresări de odată, lăsă cartea din mână, se uită cu ochi mari și speriați la Lenora și o întrebă:

— Pe cine saluți tu?

Lenora trezită cu totul din visarca in care cădușe, se uită la mama sa, se roși la față și nu știu ce să respundă.

DIMITRIE TELEOR.

Durerea e mai intimă omului ca bucuria. Poetii chiar au reușit să zugrăvescă infernul mai bine decât cerul.

Valtour.

B o n b ó n e.

La o excursiune in munti.

Escursionistii sue muntele călări pe cai până la jumătatea lui. Aici călauza le spune:

— Dlor, de aici ncolo povârnișul e prea mare; caii nu mai pot urcă, numai măgarii. De aceea descălecați și urcați pe joș mai departe.

Actorul. — Ce ȃci despre debutul meu de aȃi? O să scrii ceva?

Diaristul. — De sigur. Voi constată mai întei inse, faptul că sala a fost pe jumătate deșertă.

Actorul. — Te rog, nu face acęsta. Scrie mai bine că sala a fost pe jumătate plină.

— Aide, Eliso, sărută pe noua ta guvernantă.

— Nu îndrăsnesc, mamă.

— De ce?

— Mi-e frică să nu-mi dea și mie o palmă peste gură, cum i-a dat tatei mai deunăȃi?

Intr'un ospiciu de nebuni.

Un vizitator vorbind cu un bolnav, ce i se părea a fi cu creeri sănetoși, după câteva vorbe îl întrebă:

— Dar voi ce aveți?

— E... sânt surdo-mut.

LITERATURĂ ȘI ARTE.

Sciri literare și artistice. *Di N. Petrașcu* a publicat la București un studiu asupra lui Mihai Eminescu, care se află de vânđare in toate librăriile de acolo.

Di Titu Maiorescu a scos o ediție nouă din lucrarea sa intitulată «Critice», de și multe din ele nu se mai potrivesc cu situațiunea noastră literară de acuma. — *Di inginer Zane* a dăruit 113 documente Academiei Române, pentru care acęsta i aduce mulțumirile sale vii. — *Di Lazăr Șăinean*, profesor la școla superiőră din București, a fost decorat cu medalia cl. I, pentru lucrările sale științifice. — *Di D. Mirescu*, profesor la liceul Lazăr in București, a scos la lumină o broșură sub titlul «O învățatură».

Fabulele dlui Sion. Afară de celelalte lucrări ale sale, poetul nostru dl George Sion a publicat inainte de asta cu vr'o 25 de ani un volum de fabule. Aceste acuma au apărut in edițiune poporală la librăria Ciurcu in Brașov. Fabulele poetului nostru academician se deosebesc de ale lui Esop, nu sânt scrise in genul acela, au őręscum un colorit mai modern. Multe din ele sânt niște istoriõe, care ni se povestesc, fără inse d'a pune la sfęșit învățatura morală, asta e lăsată la chibzuēla cetitorului. Astfel lectura lor e și mai plăcută, de aceea in deosebi recomandăm tinerimei cärticica acęsta. Ea pörtă titlul «Una sută una fabule» de G. Sion, membru al Academiei Române. Din acęsta reproducem una in fruntea foii noastre de acuma. Se află de vânđare la Brașov, in librăria Ciurcu, prețul 30 cr.

Parnasul român. Credem a implini o lacună de mult resimțită in literatura noastră, adunând și publicând sub titlul de mai sus poeziile cele mai frumoșe și mai potrivite pentru declamat ale barđilor noștri, după cum s'au adunat și s'au publicat deja poeziile tuturor națiunilor inaintate. Pentru ca acęsta culegere de poesi să fie cât se pôte mai complexă séu mai bine ȃis, să cuprinđă câte vr'o poesie, doue, trei d'ale fiecărui poet român, am colectat cu ajutorul mai multor specialiști prin toate

publicațiunile românești, cari ne-au stat la dispozițiune și am găsit o sémă de poeți aleși, după cum se va vedea la insemnarea lor alfabetică, reprodusă la sfęșitul acestui avis. Cu toate astea, ne temem, ca nu cumva să fi trecut cu vederea pe vr'unii dintre poeții noștri recunoscuți și rugăm deci pe onorații cetitori să binevoescă a implini lipsa ce vor constată, trimițendu-ne câte una, doue din poeziile acelor autori ai căror nume nu ar figura in lista de mai jos. «Parnasul român», va apăre la inceputul lui octombrie a. c. A se adresă in toate cesțiunile privitoare la «Parnasul român» către tipografia Alexi Brașov. Insemnarea poezilor din: «Parnasul român». Alecsandrescu Gr., Alecsandri V., Asacki G., Baboan N., Badea Pletea, Bădescu I. Scipione, Barac Ioan, Barsean A., Beldicean Nicolae, Beldiman Alesandru, Bengescu G., Bodnărescu S., Boliac Cesar, Bolintineanu Dimitrie, Bonachi C. A., Bonachi Michail Greg., Boniface-Hétrat, Borcea Ioan, Botean George, Brătescu I., Budescu Vasiliu, Buticescul V. R., Cantemir Antioche, Cărlova Vasiliu, Catina Ion, Chirica Sevasta, Conradini, Conta A., Cornea Al., Cornelia din Moldova, Coșbuc George, Crețan G., Crucean Stef., Cuciureanul Michail, Cugler-Poni Matilda, Cuza A. C., Dan-Dry, Davila A., Demetrescu Traian, Densușianu Arone, Depărățian Alesandru, Dimbeteianul Poni Ioan, Djuvara T. G., Donici A., Dulfu P., Eliade Ioan, Eminescu M., Gane N., Gheorghian B. V., Grandea Haralambie, Gusti Dumitru, Hașdeu Iulia, Holban I. G., Iamandi D. G., Iorga Neculai, Konachi Costache, Korne M. D., Lapedat I. Al., Lazu N., Macedonski Alesandru, Măldureanu Stefan, Marienescu At., Micle Veronica, Miron Z., Morariu C., Mumuleanul Paris, Muntenescu V. B., Mureșian Andrei, Mureșian Jacob, Naum A., Negruzzi Constantin, Negruzzi Iacob, Nenițescu I., Nicolean N., Obedenar Alesandru, Ollănescu D. C., Pann Anton, Pann G., Părul Th. G., Pelimon Alesandru, Petrino D., Pogor V., Pompiliu M., Poppini G., Popu Traian H., Pribegea Niculai, Pruncu N. G., Rădulescu Eliade, Rădulescu Niger, Reteganul Pop I., Robean F., Roman I. N. Roman Roneti, Roșca Iuliu I., Rosetti C. A., Sacheti C., Schelitti N., Scrob Carol, Șerbănescu Th., Sihleanu A., Sion G., Smara, Speranță Th., Stamati Constantin cav., Stavri Artur, Stefanescu Dobre, Sturdza V., Suciuc Lucretia, Sylva Carmen, Țincu Nicolai, Teutul George, Urechia V. A., Văcărescu Enache, Văcărescu Ioan vornicul, Vărgolici S. G., Vlahuță A., Voinov Dimitre N., Volenti N., Vulcan Iosif, Zamfirescu Duiliu, Zamfirescu M.

Veronica Micle, regretata noastră poetă, are bus-tul seu in foyerul Ateneului Român din București. Cu ocașiunea inaugurării, dna Smara a ținut un discurs; acesta s'a publicat acuma in o broșură intitulată: «Veronica Micle, viața și operile sale.» Cetitorii noștri cunosc acęsta lucrare, căci ea s'a publicat inteiu in revista noastră. E interesantul studiu al unei poete asupra altei poete, scris cu pasiunea ardentă a unei inimi femeiești compătimitiõe. Printri'ensul ni se face un portret psihologic și literar al nefericitei poete, care a murit atât de grabnic. Prețul 1 leu.

Mineralogie. A apărut de sub presă la București: «Mineralogia» pentru usul clasei III și a IV liceale și a gimnasiilor reale, a școlelor secundare de fete (precedată de noțiuni de chimie), de Alphonse Berget, (doctor in științele fizice dela facultatea de științe din Paris, atașat la lab. de cercetări fizice dela Sorbona) și Dimitrie Negreanu (doctor in științele fizice dela facultatea de științe din Paris, prof. la universitatea din București.) Ediția II-a revăduță din nou și corigiată.

Memorandul. A apărut la Sibiu din tipografia institutului tipografic: »Memorandul Românilor din Transilvania și Ungaria către Maj. Sa imperială și regală apostolică Francisc Iosif I, împărat al Austriei, rege apostolic al Ungariei etc.» Conține textul memorandumului dus de curând la Viena, în numele românilor; e semnat de dnii dr. Ioan Rațiu președinte, George Pop de Băsești vicepreședinte, Eugen Brote vicepreședinte, dr. Vasile Lucaci secretar general, Septimiu Albini secretar. Formatul e cvart, pagină 23. Acelaș memorandum s'a publicat încă în limba maghiară, germană și franceză.

Teasă de licență. Au apărut la București: »Grădii și reformele lor», teasă pentru licență de Aug. Crainic, directorul gimnasiului real din Slatina (județul Olt în România), susținută în 4 iunie 1892 la facultatea de litere și filosofie din București. Format 8° de 148. Autorul este fiul preotului Simeon Crainic din Urișul inferior, în com. Mureș-Turda.

Cărți oprite. Ministerul ung. de instrucțiune publică a oprit opt manuale române apărute la Brașov. Încă nu cunoștem titlul acelor manuale.

Revistă nouă. *Confederația balcanică*, revista popoarelor din peninsula balcanică, a eșit la București și va apăre odată pe lună sub direcțiunea unui comitet, ocupându-se de politică, istorie, filosofie, literatură românească și străină, științe, arte etc.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Știri teatrale și musicale. *Dșora Agata Bărescu* a jucat ȕilele aceste la Viena cu trupa din Hamburg în teatrul internațional, în »Tragedia Omului» de Emeric Madách, în rolul Evei; ȕiarele sânt unanime intru a constată, că în totă trupa artista română a fost cea mai escelentă. — *Tenorul Gabrielescu* a cântat în săptămâna trecută cu mare succes la Bilbao în Spania.

Jubileul „Hillariei” în Oradea-mare. Înainte de asta cu 15 ani junimea română din Oradea-mare a înființat o societate de cânt sub numele »Hillaria». Mai mulți ani, juna societate a desvoltat o activitate laudabilă; dar apoi imputându-se membrii, a suspendat-o. ȕilele trecute membrii fundatori ai societății numite s'au întrunit și au serbat a 15-a aniversare a înființării. Serbarea s'a ținut acolo, unde s'a născut și idea înființării, în comuna M. Lazuri, în ospitala casă a dlui notar Mihai Popescu, la umbra recoroasă a pădurilor seculari. Se ntelege, că serbând Hillaria, petrecerea a fost foarte ilară. Dorim din inimă, ca acest jubileu să renască și Hillaria și să-i dea un avânt înalt!

Teatrul Național din București. Comitetul a ținut în săptămâna trecută ședință, cu care ocaziune a votat un ajutor de 100 lei lui Iulian, ștergându-l dintre societarii teatrului, din cauză de bôlă. Apoi s'a examinat repertoriul stagiunii viitoare, compus din piesele ce au avut mai mult succes în trecut, și din 18 piese nou originale și traducțiuni prezentate până acum.

Libret de operă de Carmen Sylva. Carmen Sylva a scris o mică piesă în versuri, care s'a tradus în limba italiană. Senatorul Sparapani, cunoscutul bariton, i-a făcut musică. Piesa se va reprezenta în stagiunea viitoare pe una din scenele italiene; se crede, că apoi se va jucă și la București.

Sibienții la Brașov. Precum anunțarăm în nr. trecut, Reuniunea română de cânt din Sibiu a dat luni la Brașov un concert. Corul a fost compus din 20 dame și 24 bărbați, sub conducerea dlui G. Dima. S'a execu-

tat următorul program: 1, Mendelssohn Bartholdy F.: finalul din actul I al operei »Loreley» pentru soprano solo, cor micș și orchestră; 2, G. Dima: »Trei cântări», pentru cor micș, à capella: a) »Curuz cu frunza n sus», b) »Fântână cu trei isvóre», c) »Doue inimi nu-mi dau pace. 3, Rosini G.: »Stabat mater» pentru solo, cor micș și orchestră. Concertul a reușit foarte bine. Corul nu prea tare a fost inse foarte armonios. Dnele Maria Crișan și Maria Dima au fost aplaudate cu entusiasm. Dnii Damian și Ghița Pop (acesta din Brașov) au escelat și acuma. Cea mai mare impresiune a făcut corul »Stabat Mater».

Piesă musicală nouă. A eșit la București: »Manevrele de tómnă» vals militar de Mihai Pavloschi. Preț 2 lei.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Știri bisericești și școlare. Dl dr. Emil F. Negruț a dăruit pentru coperirea cu tinichea a bisericii române din Betlean 50 fl. — *Dna Otília F. Negruț* a cumpărat aceleași biserici o cădelniță. — În vicariatul *Făgărașului* învățătorii vor înființă o reuniune; statutele s'au și aprobat la Blaș. — Dl *Dimitrie Tușinschi* a fost promovât de universitatea din Cernăuți la gradul de doctor în științele juridice.

Esamene școlare. La gimnasiul din Blaș esamenle verbale de maturitate s'au ținut joi în 15 și 16 iunie. Dintre 21 admiși, 2 au fost declarați maturi cu eminență, 9 bine maturi, 7 maturi, 3 relegați pe trei luni.

C E N O U ?

Hymen. Dl *Alesandru Pop* și dșora *Clelia Ónea* s'au cununat la 6 iunie în Borgo-Tiha. — Dl *Valeriu Úveges*, funcționar la filiala din Brașov a »Albinei» în duminica trecută ș-a serbat cununia cu dșora *Melania Nastasi*, fiica dlui *Lazar Nastasi* în Brașov.

Știri personale. Dl *Titu Maiorescu* a ținut în săptămâna trecută un discurs la Ploesti pentru societatea Caritatea; dsa a ȕis, că repede desvoltare polțică și culturală a României e un progres silit anormal și vătămător. — Dl *Alesandru Roman*, profesor la universitatea din Budapesta și membru al Academiei Române, se află de câteva ȕile la București.

Asociațiunea transilvană. *Despărțământul Mediaș* va ține adunarea sa generală în Mediaș, la 17 iulie, în sala cea mare a otelului »Strugurul de aur» sub presiul protopopului *Ioan Moldovan* ca președinte al despărțământului, secretar dl *Ioan Chendi*, cassar dl *Lionisiu Roman*. — *Despărțământul Făgăraș* va ține adunarea sa generală în 1 iulie în comuna *Vaida-Recea* sub presiul vicariului *Basiliu Rațiu*, director al despărțământului. — *Despărțământul Mureș-Oșorhei* a ținut adunarea sa generală a treia ȕi de *Rusalii* sub presiul dlui protopop *Vas. Hossu*. S'au ficsat doue premii de câte 10 fl. pentru 2 învățători, cari vor produce mai bun rezultat cu pruncii în oluitul pomilor. — *Despărțământul Mociu* va ține adunarea sa constituantă la *Ormenișul-de-Câmpie* în 6 iulie; adunarea a fost convocată de protopopul *Ioan Moldovan* din *Cătina*.

Dl dr. Ioan Rațiu. Vandalismul masselor din *Turda*, care a atacat și stricat casa dlui dr. *Ioan Rațiu*, cu ocaziunea rentórcerii sale din *Viena*, a stérnit consternațiune în toți români; acésta s'a manifestat prin o

mulțime de depeșe și scrisori din toate părțile. Dl George Pop din Băsești, prin o depeșă din fruntea «Tribunei», propune ca dragostea și solidaritatea românească să facă o colecție națională pentru reconstruirea casei aproape demolate, deschidând însuși contribuțiile cu 100 fl. Autoritatea politică din Turda, temându-se de resbunarea românilor, a cerut ajutor militar, care a și sosit. Intră-aceste dl dr. Rațiu s'a dus la Sibîiu, unde partizanii sei au voit să-i facă conduct de torțe, dar acesta s'a oprit; deci i s'a dat un banchet festiv în duminica trecută, la care primul toast a fost pronunțat de dl George Barițiu, pentru Maj. Sa monarcul. Și pe când aceste fapte serioase se petreceau la Sibîiu, 18 avocați din Cluș, în frunte cu dl Tucheck, l'a denunțat la camera advocațională, cerând în contra-i cercetare disciplinară, căci mergând în Viena la împăratul a sevêrsit crimă în contra constituției. Camera, în contra votului dlui dr. Isaac, a decis să comunice dlui dr. Rațiu acusa, poftindu-l să răspundă.

Scrisoarea dlui Alesandru Mocsonyi. Dl Alesandru Mocsonyi adresază dlui dr. Aurel Mureșian o scrisoră, publicată în «Gazeta Transilvaniei», prin care mulțămindu-i de ospitalitatea, cu care l'a primit în casa sa, pe dsa și pe mai mulți amici, pe cari i-a invitat la o întâlnire în Brașov, crede c'ar face o greșelă în impregiurările de față, decât nu ar preveni din capul locului eventualele interpretări false, ce s'ar pute da acestei conveniri amicabile. De aceea declară, că de și dsa și amicii sei nu pot consimți în multe privințe cu modul de procedere al comitetului intru executarea concludusului conferenței trecute privitor la prezentarea memorandumului, — sînt cu toții de părerea, că afacerea acesta formeză o cestiune curat internă de partidă, care cestiune diaristica noastră națională este chemată a o clarifică printr'o discuțiune serioasă, obiectivă și fără patimă, iar conferența națională viitoare are s'o rezolveze în mod competent. Spune apoi, că atitudinea partidei naționale nu pôte fi de fel atinsă prin modul de procedere al comitetului și încheie: «Sînt convins, că partidă noastră națională își va păstra nealterată pozițiunea ei pe temeiul programului dela 1881 și cu aceeaș hotărîre va continuă în viitor, ca și până aici, opozițiunea ei în contra politiceii de stat, a cărei idee fundamentală este exclusivismul de rassă».

Memoria lui Cogălniceanu. Partidul liberal din România va serbă la 20 iunie (2 iulie) în Iași aniversarea morții lui Cogălniceanu. Serviciul religios se va oficia în catedrala mitropoliei de însuș mitropolitul Moldovei, dela ora 8—11 înainte de miezăzi, după care procesiunea se va îndreptă cătră cimitirul Eternitatea, unde se vor rostî mai multe discursuri. Clubul liberal din București va fi reprezentat prin o delegațiune de o sută membri; fiecare județ va trimete câte doi reprezentanți.

Esposiția de covore orientale și de obiecte de industrie casnică bucovineană s'a deschis la Cernăuți în 1/13 iunie. Esposiția s'a făcut de cătră museul de industrie, cu concursul «Societății dōmnelor române din Bucovina» a cărei președintă e dna Elena de Popovici, iar presidentul esposiției este baronul Nicolae Mustatza. Esposiția s'a deschis de cătră președintele țerii br. Krauss, carele, răspundend la cuvântul de întimpinare al baronului Mustatza, a spus că se bucură a puté deschide prima esposiție a museului țerii, arangiată cu concursul Societății dōmnelor române. Apoi, spune «Gaz. Bucovinei», de unde scōtem aceste informațiuni, baronul Mustatza a prezentat președintelui țerii pe tōte damele

din comitetul «Societății dōmnelor române» cu care președintele s'a întreținut mai lung timp, distingend pe dna baronă Mustatza și în urmă, condus de directorul școliei de industrie Laizner, a percurs tōte încăperile unde sînt espuse obiectele felurite, admirand mai ales obiectele de industrie casnică bucovineană unde a petrecut și timpul cel mai îndelungat. După visitarea esposiției președintele țerii a plecat, petrecut fiind de cătră comitetul arangiator, și a mulțumit baronului Mustatza pentru arangierea nimerită a obiectelor espuse și orele plăcute ce le-a petrecut în esposiție.

Bal la Betlean. Inteligența română din Betlean și junimea academică din giur, în comitatul Solnoc-Dobâca, va arangia un bal filantropic în sala casinei din Betlean la 11 iulie st. n. 1892, în favorul bisericii și școliei rom. gr. cat. locale. Pentru comitet: Gregoriu Pușcariu, protopop președinte; Aurel Oltean, v.-președinte; Dionisiu Vaida, secretar I; Ambrosiu Plaianu, secretar II; Simeon Moldovan, cassar; Ioan Diuganu, controlor; Ioan Băieș, Ioan Belciug, Nicolau Bosga, Alesandru Maierianu, Vasilie Nacu, Ioan Rusu, George Manciu, Gavril Marțianu, Isidor Moldovan, Alesandru Mureșian, Valeriu Mureșian, David Parascan, membri în comitet. În pausă se vor execută jocurile naționale Călușerul, Romanul și Bătuta.

Cununia contelui Herbert Bismarck cu contesa de Hoyos s'a făcut la Viena în 21 iunie, conform programului ce-l publicarăm în nr. trecut. Acesta cununie a dobândit importanță mare prin faptul, că a venit să ia parte și însuș principele Bismarck cu soția sa, părinții mirelui. Fostul cancelar la tōte stațiunile din Germania a fost primit cu ovațiuni demonstrative. La Viena a sosit la 10 ore și 10 m. sêra, eră așteptat la gară de membri familiei sale și de aceea a familiei Hoyos și de amicii personali, în total aproape de 200 de persoane, cea mai mare parte supuși germani. Prințul și principesa au fost forțe mult aclamați; doue dame le-a oferit buchete. Înaintea gării se aflau peste 4000 de persoane; câteva corporațiuni de studenți veniseră de asemenea. Prințul Bismarck a fost aclamat în mod călduros; s'au cântat cântece germane patriotice. Aclamațiunile s'au reînuit înaintea palatului Palfy unde a tras prințul. Mulțimea printre care se află mulți studenți a voit să silêscă cordonul poliției stabilit înaintea palatului; ea a strigat: Trăescă Bismarck! Trăescă Schonerer! (antisemitul cunoscut). Jos orezii! Poliția a imprăsciat mulțimea întrebunând săbiile; s'au făcut 12 arestări.

Pentru o sărutare. Intr'una din serile trecute eră mare gălăgie și petrecere la o berărie din Viena. Intre alți mușteri se află și un tiner grădinar în vêrstă de 22 de ani, împreună cu o fată tineră și forțe frumoasă. Tinerul beu o halbă, doue, trei, patru și pe urmă se cam cherchel. Atunci dișe fetei: «Dă-mi o gurită!» Ea îi respunse: «Bine mă, nu ți-e rușine să te sărut eu înaintea atâtor ômeni!» Tinerul se mai rugă odată. Fata nu voi să-l asculte. Atunci el se ridică repede dela mész și fugi afară. Fata se speria grozav și începù să plângă. Ceialalti mușteri îi dișeră: «Lasă, nu te supêră, o să vie el îndată». Tinerul inse n'a mai venit. De ciudă, că n'a căpêtat o sărutare, când a voit el, s'a aruncat în Dunăre, de unde a fost scos a doua și mort.

Necrolōge. Dumitru Brătianu, unul dintre bărbații de frunte al României, fratele regretatului Ioan C. Brătianu, a încetat din viêtă la București luna trecută, în etate de 74 ani; înmormentarea s'a făcut vineri dela biserica St. George, unde cadavrul a fost espus. Dumitru Brătianu a murit sărac în tōtă puterea

cuvântului. Averea lui, care a fost destul de mare, a cheltuit-o în politică și mai ales în anii din urmă. El lasă în urmă-i soția cu cinci copii, 4 băieți și o fată. Cel mai mare dintre fii, Dan Brătianu, este inginer în serviciul căilor ferate. Dra Brătianu a dat acum câțiva ani bacalaureatul și a absolvat conservatorul de piano din București cu mult succes; familia lui Dumitru Brătianu a trăit totdeauna foarte retrasă. Guvernul a acordat cheltuelile de înmormântare. — *George cav. de Flondor*, mare proprietar în Storojineți, Bucovina, deputat în dieta țării, distins cu crucea de cavaler al ordinului Coróna de fer, a încetat din viață la 1/13 iunie, jelit de fiica sa măritată Mavrocordat în România, de fiii sei: Tudor cav. de Flondor, cunoscutul compozitor și mare proprietar în Rogojești, Ioan și Nicolae cav. de Flondor. În mormântarea s'a făcut la 3/15 iunie, oficiând însuș mitropolitul dr. Silvestru Morariu-Andreevici. — *Ioan Dobos*, învățător gr. or. român în Nadab, a murit la 18 iunie în etate de 58 ani.

OGLINDA LUMEI.

Cronică mică. Țarul are de gând să ia parte la ceremonia căsătoriei prințului moștenitor al României cu principesa Maria d'Edinburg; țarul ș-ar fi exprimat dorința, că i-ar plăce foarte mult să profite de acesta ocaziune, pentru ca să facă o vizită reginei Englierei. — *Regina Englierei* va conferi ordinul «Jaretierei» regelui României; ducele d'Edinburg va fi însărcinat să-i ducă însemnele ordinului. — *Regele și regina Italiei* au petrecut zilele aceste la curtea germană, rentorcându-i visita de acuma-s doi ani.

Românii din Asia-mică. Precum anunțarăm și noi, dl Th. Burada face o călătorie de explorațiune în Asia-mică, spre a descoperi pe românii de acolo. Din interesanta sa călătorie, dl Burada a trimis următoarea scrisoare dlui George Lahovari, secretarul general al societății geografice române din București: «Me grăbesc a ve încunoșciunță, că de mult timp am ajuns în Brussa, și acuma de câțva timp me aflu prin satele pe unde am aflat că s'au retras ciobanii români ce erau cu oile în muntele Olimp. Acele sate se numesc «Baschioi», «Caragioba», «Cetalahil», «Aanati» séu «Eklsgé», «Camaritati», «Caracogia», «Primikir», «Piladaci» séu «Subasahil» și «Serian» în total nouă sate. Locuitorii din aceste sate se numesc «pisticos», ei spun că sunt veniți aici de prin părțile Macedoniei; din îmbrăcămintea lor, a femeilor, a copiilor; din cuvintele ce se află în limba lor și din alte multe cercetări ce am făcut până acum și de care am să mai fac, nu rămâne nici o îndoelă, că sunt colonii române aduse aici din Macedonia. Ve voi spune multe despre acești români cari acuma vorbesc grecește. Multe din femeile bătrâne știu armenesce, dar nu vreau să vorbesc; în fine, mai am mult de cercetat; după ce voi termina cu aceste sate, me voi duce la Panderma, orașel pe malul mării. Când me voi întorce, voi face o lucrare interesantă din multe puncte de vedere despre acești români cari se țin greci și despre cari de mult ar fi trebuit să ne interesăm și să-i cercetăm. În călătoria mea am mare frică, de și sunt îmbrăcat turcesce, cu fes pe cap, la brâu un revolver și un iatagan. Merg cu trăsura și pejos pe lângă harabagii, am un chiragiu care știe lucrurile și un talmaciu. Pe aici sunt călduri foarte mari. Primiți etc. *Th. Burada.*»

Casa lui Shakespeare. Casa nemuritorului dramaturg englez, mort înainte de asta cu aproape 300 de

de ani, se află și acum la Stratford-on Avon. Ea a fost vizitată numai în anul trecut de 20,000 persoane, între care s'aflau 9549 englezi, 5385 americani, 148 australieni, 91 germani, 24 olandezi, 10 chinezi, 9 ruși, 3 egiptieni, dar . . . nici un francez!

Cele mai scumpe juvaeruri. Șahul Persiei posedă cel mai frumos mărgăritar din câte există, în valoare de 2.700,000 fr. de asemenea mărgăritarul principesei Yusupoff este din toate cel mai curat. Filip IV al Spaniei îl cumpărase în anul 1620 pentru «mica sumă» de 80,000 galbeni, ați el se evaluează la 900,000 fr. Papa Leon XIII moșteni delă predecesorul seu un mărgăritar evaluat la 400,000 fr.; pe lângă acesta, ca un mărgăritar unic și fără sémén în felul lui, trebuie să mai numim și colierul împărătesei Frederic, al reginei Victoria a Englierei, care pe lângă diamantul Kohinoor evaluat la 50 milioane, mai posedă și un colier de mărgăritar roz, și multe alte costând sume fabuloase. Diamantele cele mai renumite sânt «Regentul», «Kohinoor» și «Sanci» singurile cunoscute. Ceea ce nu cunoștem înse, sânt prețurile și posesorii lor actuali. «Regentul» pôte fi vădut și admirat de public la Luvru în Paris. El este cel mai frumos și are o valoare de 3.124,000 fr. «Sancy» aparține lui Sir Jamsetjee, «Orlof» cumpărat odinioară de împărătesa Ecaterina a Rusiei, costă 2.250,000 fr., actualmente el aparține coróniei imperiale rusești. Diamantul «Derai-Noor» adică «Mare de lumină» nu pôte fi prețuit. Împărătesa Rusiei posedă asemenea diamante de o mărime uimitoare. Împărătesa Eugenia are o diademă care până ați nu are rival. Ducesa de Ossma ori de câte ori pörtă diamantele și rubinele ei, îi vine migrenă, așa de grele sânt. M-me Maray din Paris are cele mai frumoase diamante. Ele sânt atât de frumoase, încât nu pot fi prețuite. Adevăratele frumoase turchise devin din ce în ce mai rare. Maharadjahua din Ulepsing, odinioară regele Lahoriei, posedă cea mai frumoasă pėtră de felul acesta: ea este de 4 cm. înălțime și ctm. lungime. Un fiu al lui Abdul-Kader are o turchisă pe care sânt săpate legende frumoase despre Mahomed.

Lista civilă a președintelui Statelor-Unite. Președintele are o lėfă de 250,000 franci pe an. Din aceștia el cheltuiește 120,000 pentru cumpărarea de tapete, mobile, pentru arangiarea odăilor, pentru plățirea servitorilor etc. 30,000 de franci sânt destinați pentru iluminarea odăilor. Președintele are voe să arđă cărbuni pentru suma de 35,000 fr.; statul îi mai dă 5000 fr. pentru grădinele din fața casei și 30,000 fr. pentru cele din dos. Congresul îi votază în fiecare an câte un intendent. Pentru plata acestuia și a altor funcționari de sub ordinea lui președintele primește delă stat 75,000 fr. El n'are trebuință să-și cumpere nici chibrituri măcar, căci în suma acordată lui pentru iluminat și încăldit se cuprinde și cheltuelă pentru chibrite. Președintele trebuie să cumpere vin și carne cu banii lui proprii. Tote celelalte lucruri trebuincioase i le furnizează statul. Pentru cheltueli neprevădute îi este rezervat un fond de 40,000 franci de care inse trebuie să dea sémă congresului. Prin urmare 50 milioane de ómeni plătesc numai 1/2 milion pentru capul statului, adică doi ómeni la oaltă dau câte o centimă pentru președintele țării.

Cel mai gras copil din lume. Doctorii englezi se interesază în gradul cel mai înalt de un fenomen curios fisic, aproape unic în felul seu. Hannah Dale, fata unui mic proprietar din Staffordhire, e abia de 11 ani și cu toate acestea are niște dimensiuni corporale enorm de mari. Ea are o înălțime de 1 metru și jumătate; tot așa de mare e și grosimea mijlocului. Grosimea piciorilor

in partea superioară e de un metru. Fetita de și e in vârstă numai de 11 ani, cântărește 125 chilograme. Părinții ei sânt ca totă lumea in privința dimensiunilor și a greutatei corporale. Uriasa fetita ajută pe mă-sa in bucătărie, se mișcă cu ușurință, dar decă se întâmplă să cadă jos apoi nu se poate sculă decă nu o ajută cineva. Niște impresari au oferit tatălui fetei dece mii de franci pentru ca să o lase să o espună in public; dar el a refusat.

Câte limbi sânt in China. In China nu se vorbește peste tot locul aceeași limbă. Sânt o mulțime de dialecte forte deosebite unele de altele. Sânt cunoscute până acum 8 dialecte dintre cari cel mai nou e așa numitul «Mandarin». Acesta formeză limba cultă și literară. Celelalte dialecte se vorbesc in Chima de 3000 de ani încôce. Ele difer unele de altele intocmai cum se deosibește limba ebraică de cea germană și acesta de cea engleză, olandeză, svediană etc. Ori ce om cult, străin séu indigen din China trebuie să cunoscă dialectul «Mandarin», pe care-l vorbesc peste 300.000,000 de ómeni.

DESCOPERIRI și INVENȚIUNI.

Scóterea dinților cu electricitate. S'au făcut la Londra, incercări cu un nou aparat de scóterea dinților prin electricitate. Acest aparat consistă intr'o bobină Rhum Korff cu firul forte subțire și posedând un întrepător cu lama de oțel, putând da 452 de vibrații pe secundă, și care constituie o parte importantă a aparatului. Pacientul șede pe scaun, ia in mâna stângă mânerul electrodului negativ și cu cea dreaptă pe al electrodului pozitiv. In acest moment, operatorul face să trecă un curent de o energie crescândă până ajunge la estrema limită a intensității pe care o poate suferi pacientul. Curentul e menținut la această intensitate și extractorul, legat cu electrodul pozitiv e adus pe dinte care, sub acțiunea vibrațiilor, e scos din carne. Scóterea dinților se face astfel forte repede și pacientul n'are altă senzație decăt o gâdilitură in mâni, causată de trecerea curentului.

Antichități egiptiene. Desgropările cele noi, ce le-a făcut Mr. Flinders Petrie in Tel el Amarna, capitala regatului Khuenatan, au condus la rezultate curioase. Mai întâiu, cu totul nouă este descoperirea de podini, cari sânt acoperite cu frescouri; sânt depinse pe ele eleștee cu pești, păseri și flori de lotus, mai departe grupe de viței, de plante, de păseri și de insecte, și pe margine ghirlande de flori, cari sânt neajunse in preceperea naturalistică a mișcării și a formelor și sânt cu totul deosebite de celelalte picturi egiptene; in abia timpul modern, dice Patrie, că se găsesc astfel de studii ale naturii. Și pe lângă acesta, au fost, de sigur, artiști egipteni aceia cari le-au depins, precum se poate deduce din diferite semnificații. Pe păreți se arată mai cu semnă lucrări de incrustațiune; sânt ficsate pe ei pietre tari tăiate in formă de paseri, de pești, etc. Acolo in Tel el Amarna s'au găsit, precum se șcie, tablele ale căror inscripții au revărsat o nouă și neașteptată lumină asupra relațiunilor Egiptului cu țerile Eufratice; acestea se păstrau in magasi de provisii afară din palat, aprópe de casa scriitorului babilonean. Și asupra relațiunilor cu Grecia s'a revărsat nouă lumină prin desgropările lui Petries, de óre ce frescourile și obiectele de teracotă ce s'au găsit, stau in legătură imediată cu mărfurile micenice și cu descoperirile dela Vapsio. Cu tóte că nu mai rămâne mult de esplicat cu privire la raporturile dintre

Grecia și Egipt, cu tóte acestea se poate mulțumí desgropărilor dela Tel el Amarna speranța, că acesta se va face odată.

FELURIMI.

Arta de a sărută. Poetul englez Horkins e de părere că, din tóte femeile din lume, englezele pricep mai bine arta sărutului. Din sărutarea unei engleze, poți cunósce sentimentele ei cele mai intime. Decă ai ajuns atât de departe, încât să capeți o sărutare dela o tineră «miss», nu mai ai nevoie să-ți esplice sentimentele ei. Decă te iubește, ea te sărută atât de iute și cu atata foc, încât te cređi atins de un trăsnet; decă nu-i ești indiferent, te sărută cu óreș-care rezistență și totuș cu pasiune, dar, decă ii ești cu totul indiferent, sărutarea ei pare a fi de ghiată. Despre pasiunile primei sărutări, o tineră lady din Londra se esprimă astfel intr'o scrisóre trimisă unei prietene: «La 20 maiu, R... m'a sărutat pentru întâiaș dată. Mi se părea că inot intr'un ciubar plin de apă de Colonia, șampanie, miere și trandafiri. Simțiam că-mi alérgă prin nervi ceva cu picioare de diamant și că prin vine mi se rostogolesc globuri mici de aur. Tot corpul îmi eră scăldat de lumina magică a curcubeului».

Regine fumătore. Dintre reginele din Europa, cele mai multe fuméză. Impărătesa Austriei fuméză câte patruzeci de țigări pe ți, pe când impărătesa Rusiei se mulțumește cu 10—15 țigări pe cari le fuméză intr'un pavilion special. Regina Italiei fuméză și ea, când e singură; tot astfel și regina Spaniei, care preferă țigările egiptene tuturor celorlalte țigări. Ex-regina Natalia e și ea o partisană infocată a tutunului. Contesa de Orleans considera țigările de Havana ca cele mai bune din lume, pe când fiica ei, regina Portugaliei, își comanda țigări la Dresda.

O legendă. Negrii din Brasilia au o legendă forte curiosă in privința originii lor. Ei cred astfel: In timpul când Ddeu a creat pe Adam, satana a voit să creze și el un om din pământ, intocmai cum vėduse că face bunul Ddeu, și a reușit destul de bine. Dar tóte lucrurile pe care punea el mâna se inegriau și prin urmare și omul seu a căpėtat colórea acesta. Vėdėnd acesta Satana, a voit să-l facă curat și de aceea l'a cufundat in apa Iordanului ca să-l spele; dar undele s'au retras și omul-negru n'a putut fi udat decăt pe talpa picioarelor și a mânilor. De aici se esplică albėta relativă a acestora la negrii. Diavolul infuriat atunci trănțește in nasul creaturei sale un pumn sdravăn și de atunci negrii au nasul turtit. Omul atunci se rugă de iertare, spunėnd Satanei, că el nu-i de vină, de aceste nenorociri. Diavolul mânăindu-se și mai tare, îl apucă cu mâine de pėr. Dar fiind că degetele lui erau ferbinți peste măsură, pėrul negru-lu se increți ca și când l'ai fresă cu ferul roșu. De atunci negrii sânt negrii, au nasul turtit și pėrul creț.

Căldndarul sėptemănei.

Diua sėpt.	Căldndarul vechiu	Căldnd. nou	Sórele
Dumin. a treia d. Rosali, Ev. dela Mateiu, c. 6. gl. 2, a inv 3.			res. ap
Duminecă	14 Prof. Elise.	25 Ieremia.	4 4 7 1
Luni	15 Prof. Amos.	27 Ladislau.	4 4 7 1
Martı	16 Sant. Tihon.	28 Iosua.	4 5 7 1
Mercuri	17 Mart. Eminiuł.	29 (f) P. și Pav.	4 5 7 0
Joi	18 Mart. Leontin.	30 Teodosiu.	4 6 7 0
Vineri	19 Ap. Iuda frat. Dlui.	1 Iuli Teobald.	4 7 7 0
Sămbătă	20 Prof. Metodiu.	2 Cerc. Mariei.	4 7 7 0

Proprietar, redactor respundător și editor: IOSIF VULCAN.

CU TIPARIUL LUI IOSIF LANG IN ORADEA-MARE.